

مقاله موسویان در المانیور؛

## آیا اجلاس کمپ دیوید مشوق همکاری منطقه ای خواهد شد؟

تهران - ایرنا - حسین موسویان عضو سابق تیم مذاکره کننده هسته ای ایران، در مقاله ای درباره اجلاس کشورهای عربی خلیج فارس با آمریکا در کمپ دیوید، ابراز امیدواری کرد که این اجلاس به نیازهای واقعی منطقه خلیج فارس بپردازد و گام های اولیه را در مسیر رفع تنش ها بردارد.

کد خبر: ۸۱۶۱۰۳۵۸ | تاریخ خبر: ۱۳۹۴/۰۲/۲۷ - ۰۰:۰۰

به گزارش ایرنا، در مقاله موسویان در پایگاه اینترنتی «المانیور» آمده است: دیدار باراک اوباما رئیس جمهوری آمریکا با برخی رهبران و مقام های ارشد کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس در کمپ دیوید در روز ۱۴ مه (۲۴ اردیبهشت) تلاشی در زمینه کسب وجهه و ابروداری از سوی واشنگتن است. نشست با تبلیغات زیاد و پوشش گسترده، تضمین های لفظی و شاید قول و قرارهایی درباره حمایت سیاسی بیشتر تمام آن چیزی است که از نشست کمپ دیوید انتظار می رود.

از این بیشتر نمی توان و نباید از نشست کمپ دیوید انتظار داشت؛ آنان نمی توانند از توافق هسته ای بین ایران و پنج عضو دائم شورای امنیت بعلاوه آلمان (گروه ۵+۱) جلوگیری کنند.

دعوت سران این کشورها به واشنگتن ظاهرا تلاشی بوده برای اطمینان دادن به کشورهای عربی خلیج فارس مبنی بر اینکه توافق هسته ای با ایران به معنی رها کردن آنها نیست. جنبه روانی - احساسی این موضوع بسیار آشکار است؛ ابراز نارضایتی های اولیه عرب ها نسبت به توافق هسته ای مورد انتظار - و مهمتر از آن پیامدهای بلندمدت نزدیکی روابط ایران و آمریکا - حاکی از واکنش های غیر ارادی در برابر این تحول بود؛ تحوли که می تواند پیامدهای جدی برای همه از آمریکا گرفته تا ایران و همسایگان عربش در سواحل جنوبی خلیج فارس و در مقیاسی بزرگتر، برای کل خاورمیانه داشته باشد.

در این باره می توان یقین داشت؛ هرچند که ماهیت دقیق تحولات آینده مشخص نیست و محاسبات قدرت منطقه ای به طور ناگزیر از آنچه از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۹۷۹ ایران و آغاز دشمنی بین تهران و واشنگتن تاکنون بوده، متفاوت خواهد بود.

در حالی که با وجود همه مخالفتها در تل آویو و کنگره آمریکا و برخی مخالفتها در تهران، دورنمای توافق نهایی هسته ای بسیار واقعی است، درک دلایل و منطق چنین احساس نارضایتی دشوار نیست. چنانکه تحلیلگران در منطقه و در مطبوعات آمریکا بحث کرده اند، کشورهای شورای همکاری خلیج فارس ظاهرا از این قضیه بیم دارند که توافق هسته ای و لغو تحریم ها با مزایای اقتصادی قابل ملاحظه ناشی از آن، به ایران کمک می کند تا برنامه به اصطلاح «بلندپروازی منطقه ای» خود را با قدرت بیشتری دنبال کند.

این یک حقیقت است که توافق هسته ای پس از نهایی شدن، صرفه نظر از عناصر خاص و معیارهای فنی آن، نویدبخش دورانی جدید در منطقه خواهد بود.

تغییر فضا بین ایران و آمریکا و درک و انتظارات آنها از یکدیگر، می تواند به خنثی کردن بخش مهمی از تنشها در منطقه کمک کند. آمریکا و شریکان سنتی آن در منطقه نیازی به توصیه و رهنمود گرفتن درباره نقش محوری ایران در صلح و ثبات خلیج فارس و کل خاورمیانه ندارند.

هر چند درست است که اقتصاد ایران در دوران پس از تحریم ها در موقعیت نیرومندتری خواهد بود، اما برداشت شورای همکاری

خلیج فارس از تهدیدها اعم از سیاسی و امنیتی، برداشت موجهی نیست. هر ناظر جدی مسائل ایران می داند که تهران نیازهای زیادی در داخل دارد و بخش زیادی از درآمدهای آزاد شده نفتی، برای بهبود اقتصاد ملی و رسیدگی به خسارات اجتماعی ناشی از آن مورد نیاز خواهد بود.

فراتر از مسائل اقتصادی، تهران همچنین نیازمند آن است تا بر تلاشها برای ایجاد ثبات در محیط پیرامونی خود تمرکز کند و از جمله به ترمیم روابط با همسایگان بپردازد تا از تهدیدهای بالقوه امنیتی داعش در آینده جلوگیری کند.

این مساله همانطور که پیش از این نیز در همکاری ایران در مبارزه نظامی ضد داعش به منصفه ظهور رسیده است، باید به عنوان مبنایی برای تعامل بهتر منطقه ای بین ایران و همسایگانش در خلیج فارس و نیز ترکیه و پاکستان عمل کند.

نگاهی دقیقتر به اوضاع همچنین نشان می دهد که موفقیت مبارزه ضد داعش که تاکنون تا حدی به دلیل تنش بین تهران و ریاض با مانع رو به رو شده، مستلزم بهبود روابط بین ایران و عربستان است.

آتش بس موقت در یمن اگر زیر نظارت سازمان ملل قرار گیرد و طبق نیاز تمدید شود، می تواند راه را برای گفت و گوهایی مستقیم بین ایران و عربستان هموار سازد.

با درس گرفتن از گذشته و وضعیت نامناسب امور در خلیج فارس، منطقی است که استدلال کنیم مشارکت فعال ایران و عراق در خصوص درک منطقه ای براساسی یک هماهنگی امنیتی جمعی، چنانکه در بند هشتم قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل پیش بینی شده، برای ایجاد چنین هماهنگی یا مکانیزمی ضروری است.

با در نظر گرفتن مزایای بلندمدت چنین چهارچوبی برای امنیت و همکاری منطقه ای، آیا می توان انتظار داشت که اجلاس کمپ دیوید به نیازهای واقعی منطقه خلیج فارس بپردازد و گام های اولیه را در این مسیر بردارد؟ باید منتظر ماند و دید.

شبد\*۱۰۷۸\*\*۲۰۲۳

انتهای پیام /\*